

Slišanje glasov:

KOLENDAR SLIŠANJE GLASOV 2019

Na začetku decembra 2018 je izšel koledar, ki sta ga skupaj pripravila organizacija EXIT Sozial iz Linza ter projekt Slišanje glasov društva Kralji ulice s sodelovanjem organizacije Intervoice. Koledar sestavlja 12 slik/risb, od katerih jih je šest avstrijskih avtorjev in avtoric in šest slovenskih. Med slednjimi so K. K. Volk, Marjan Černigoj, Kaja Golavšek in (že pokojni) Nik Knez. Pokončne slike so opremljene z dodano pesmijo ali poetičnim besedilom v prozi, vodoravne slike pa so na strani posamičnega meseca reproducirane same (seveda poleg naštetih dni v tem mesecu). Koledar je v celoti v nemškem jeziku in je namenjen dobrodelni prodaji v Avstriji. Ogledate si ga lahko v dnevnem centru Kraljev ulice.

04
KRALJI
ULICE

Bojan Dekleva

MOJI GLASOVI, 1. DEL

Bila sem v porodnišnici in zdravilo, ki sem ga prejela, je bilo čudnega okusa. Drugi in tretji dan ga nisem vzela, a sem bila v hudih bolečinah, saj je to zdravilo treba jemati vsak dan. Po treh dneh, ko zdravila nisem jemala, so se začeli nekakšni glasovi. Glas se mi je predstavil kot policist in mi dejal, da moram imeti oči stalno odprte, da ne smem zamažati. Ta glas sem dojela kot resničnega. Glas je rekel: »Ti si drugega sina zanemarjala, priznaj!« In potem je prišel še Jenkov glas: »Priznaj! Priznaj!« Odgovorila sem mu, naj mi da poligraf, da bi preizkusila, če govorim resnico, vendar na to nisem dobila nobenega odgovora. Potem se je pojavil glas pacientke, ki se mi je predstavila, a se ne spomnim imena, ker je od tega že eno leto. In tudi njen glas mi je rekel, da so ji povedale medicinske sestre, da sem drugega sina zanemarjala. Pacientkinemu glasu sem dejala, da to nikakor ni res in da se me je zdravstveni tehnik zelo grdo lotil v porodnišnici (ne želim povedati, v kateri). Glas je dejal: »Vsi vemo vse.« In nato sem na vratih zaslišala, kako je nekdo prav močno udaril po njih, da bi zbudilo še otroka, če bi bil z menoj v sobi. Res sem šla takoj preverit, kako je s sinom Juretom, ki je spal v drugi sobi. To trkanje je bilo resnično, ker sem ločila med glasovi in realnostjo.

S centra za socialno delo so v porodnišnico sporočili, da zoper mene teče postopek po 192. in 194. členu Kazenskega zakonika. Potem se je drastično spremenil odnos medicinskih sester do

mene. O mojem postopku je izvedela tudi čistilka. Onemogočili so mi pristen stik s sinom. Niti dotakniti se ga nisem smela. Spet se je oglasil glas policista: »Priznaj!« Jaz sem mu rekla: »Dajte mi poligraf, ker nisem nič kriva, nimam česa priznati.« Šele deseti dan, ko je prišla zdravnica, sem lahko sina Jureta nahranila s stekleničko, zaradi odločitve zdravnice, da ne smem dojeti. Policistov glas mi je rekel, da zdravnica že kliče na psihiatrijo. Meni so se obrnile oči. Nato sem sina previla in končno sem ga lahko pestovala in mu pela. Tako neizmerno srečna sva bila, začutila sva se in Jure je bil prav srečen, začutila sem materinski čut. Takrat sem bila nekadilka, zaradi teh glasov pa sem kasneje spet začela kaditi.

Glasovi so se začeli stopnjevat vsako uro. Ko sem sina držala v rokah in mu pela, nisem slišala glasov, ko pa sem ga hranila, sem zaslišala kak glas, ki se je hotel pogovarjati z menoj. Jure in jaz nisva bila skupaj že deset mesecev in pol in tega ne privoščim nobeni mami in otroku, zato pripovedujem to zgodbo. Glasovi so postajali vedno pogostejši in vedno več je bilo različnih ljudi (nekateri so se predstavili, nekateri pa ne). In zato se bo pripovedovanje te resnične zgodbe mene – Samante – in sina Jureta nadaljevalo.

Samanta

VSAKA RIT SEDE ENKRAT NA SKRET

To je bil najbolj šokanten pogovor, ki ga je v četrtem razredu povedala moja takratna sošolka, top odličnjakinja Tatjana ... da so vsi osupnili ... in je pojasnila, da vsaka skrivnost pride enkrat na dan.

Skrivnost ... Zakaj sem jaz brez diagnoze in po kriterijih generala slovenske psihiatrije označena kot »normalna« punca? Ker SEKAM drogeraško duhovnost (tisto preko treh stigem). Uživate vsak dan, kot bi bil zadnji dan vašega življenja (tako učijo duhovne knjige). Ja, ravno na tej točki pri nas drogeraših vse duhovne knjige odpovedo, saj nas učijo, naj uživamo vsak dan, kot da je zadnji dan našega življenja – šmrkajte vsak dan. Tu jaz sekam in sežem v drogeraško duhovnost preko treh sigem (po Gaussovi krivulji).

Zadnji dan bi tako uživala, da bi najprej poskrbela za mojo preljubo družinico in hišne ljubljence, da so vsi porihntani in veseli. Ja, to mi je prioritarna misel in težnja in tendenca, najprej oni, pred njimi niti pomisliti ne morem na šmrk. Evo, toliko od mene. Moja ljuba družinica in moji hišni ljubljenci mi pomenijo več kot šmrk. Zato me je pa dr. T. – general slovenske psihiatrije – pustil brez diagnoze. Sem normalna punca. Družina je na prvem mestu.

Šeherezada Orleanska Phoenix

To gradivo je bilo izdelano v času, ko je bil projekt Slišanje glasov na društvu Kralji ulice vključen v projekt »Mreža slišanje glasov Zahodnega Balkana« (fondacija Tempus, program ERASMUS+; v trajanju 15.09.2018. do 14.07.2020) oz. je bilo s soglasjem avtorja/prevajalca objavljeno na domači strani projekta Slišanje glasov. *This material was produced in the framework of implementation of Erasmus+ project "West Balkan Hearing Voices Network" (15 September 2018 14 July 2020) by the Hearing Voices project at Kings of the Street Association.*

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

**KRALJI
ULICE**

